

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 19.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светомир Бабаков

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12938** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на В. Г. Й. с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу отказ рег. № 226з-371/10.06.2019г. на началник на 02 РУ – СДВР за издаване на разрешение за придобиване на дългоцебно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели. Заявено е твърдение, че така постановения отказ е неоснователен, незаконосъобразен и неправилен. Отправено е искане за отмяна на отказа.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, чрез адв. В. поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът по оспорване – Началник 02 РУ СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Представител на СГП, редовно уведомен, не се явява.

От фактическа страна се установява следното:

Със заявление вх. № 134000-572/2019г. до началника на 02 РУ - СДВР, жалбоподателят е поискал издаване на разрешение за съхранение и носене на ловни оръжия. Към заявлението, жалбоподателят приложил: служебна бележка от НСлС с

рег. № И-25876/05.07.2018 г., от която се установява, че към момента за лицето В. Г. Й. няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения, свидетелство за съдимост от 13.07.2018г., видно от което не е осъждано, и медицинско удостоверение от Център за психично здраве от 29.08.2018г., от което се установява, че лицето не се води на диспансерен отчет.

С докладна записка без дата с резолюция от 05.09.018 г. Началникът на 02 РУ- СДВР бил уведомен, че след извършена проверка липсват данни за психично заболяване на лицето или да е било лекувано за наркотични вещества. Не са установени данни да са му налагани мерки по ЗЗДН.

С докладна записка от 03.09.2018 г. Началникът на 02 РУ- СДВР бил уведомен, че след извършена проверка липсват данни за налагани административни наказания на лицето за последните три години.

С докладна записка с резолюция от 15.05.2019 г., Началника на 02 РУ СДВР бил уведомен, че към заявлението Й. е приложил ксерокопие от писмо на СДВР с рег. № 513000-5271/19.11.2018 г., че МВР не съхранява данни от полицейска регистрация по смисъла на чл. 68 от ЗМВР.

С докладна записка без дата с положена резолюция от 06.06.2018г., Началник група КОС 02 РУ-СДВР Д. Б. е докладвал на началника на 02 РУ – СДВР, че след извършена проверка е установено, че за лицето има информация за образувано ЗМ № 840/2010 за деяние по чл.131 ал.1 т.2 от НК по описа на 02 РУ СДВР, както и за ЗМ 10490/2014 г. по чл. 343 ал.1 Б/ал 2, буква А/- телесна повреда по непредпазливост. На Началника на 02 РУ СДВР било предложено на основание чл. 58 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ на лицето да не се издава разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели.

По преписката е приложено още свидетелство за съдимост на Й., съгласно което лицето е било осъждано за две деяния, като за първото му е наложено административно наказание по реда на чл. 78а от НК глоба в размер на 2000 лв., а по второто, за престъпление по чл.131 ал.2 т.4 вр. чл. 130 ал.2 от НК му е наложена „пробация“ за срок от осем месеца. В същото свидетелство било отбелязано, че пробацията е изтърпяна на 02.06.2016, както и че жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88а вр. чл. 82 от НК.

При тези фактически данни е издаден отказ рег. № 226з-371/10.06.2019г. на началник на 02 РУ – СДВР, с който на осн. чл.58, ал.1, т.2 от ЗОБВВПИ административния орган отказва да издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно огнестрелно оръжие на В. Й.. Отказът е връчен лично на 15.10.2019 г. Срещу отказа е постъпила жалба от лицето предмет на разглеждане в настоящото производство.

Приетите писмени доказателства не се оспорват от страните и на основание чл. 171, ал. 1, изр. 1 от АПК, която норма постановява, че доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда, следва да бъдат съобразени при обосноваването на правните изводи по разглеждания спор.

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е издаден от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване, но в нарушение на приложимия материален закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният отказ е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, който текст предвижда, че началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му. Представено е по делото удостоверение от отдел „Човешки ресурси“ СДВР, видно от кето И. М. К. е назначен на длъжност Началник на 02 РУ СДВР. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в отказа се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Процесният индивидуален административен акт е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В съответствие с разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК, отказът е съобщен на жалбоподателя, което е удостоверено посредством нарочно изготвена разписка, подписана лично от жалбоподателя.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорените административни актове обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на актовете) и доколко същите се сумират в посочената като правно основание за издаването им норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. Ал. 2 изброява служебните цели - охрана на собствеността, самоотбрана и други разрешени дейности или за граждански цели, а ал. 3 гражданските цели – самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е обосновал в административното производство, необходимостта си от придобиване на ловно оръжие по отношение на твърдените граждански цели.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ, изчерпателно са посочени изискванията, които следва да са налице, за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт, между които е изискването, лицето да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него да не е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер. Административният орган е приел в случая, че са налице основанията за отказ от издаването му по чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ, според която норма, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или

носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер.

Настоящият съд приема, че от доказателствата по делото не се установява нито едно от двете основания за отказ, визирани в разпоредбата на чл. 58 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ. Представени са два броя свидетелства за съдимост на лицето, като от документа, издаден на 07.05.2019 г. е видно, че В. Й. е реабилитиран на основание чл. 88а вр. чл. 82 от НК /което е отбелязано и в самия документ/. Видно е, че на жалбоподателя е било наложено наказание пробация за умишлено престъпление, което е било изтърпяно на 02.06.2016 г. Съгласно разпоредбата на чл. 88а от НК, когато от изтърпяване на наказанието е изтекъл срок равен на този по чл. 82 от НК и осъдения не е извършил ново престъпление от общ характер, за което се предвижда наказание лишаване от свобода, осъждането и последиците му се заличават, независимо от предвиденото в дуг закон или указ. Тъй като наказанието в случая е пробация, приложим срок за настъпването на пълна реабилитация по чл. 88а от НК е този, визирани в разпоредбата на чл. 82 ал.1 т.5 от НК- две години. Т.е. жалбоподателя е бил реабилитиран на 02.06.2018г., поради което и в издаденото му на 11.07.2019 г. свидетелство за съдимост/л.11/ е отбелязано, че същият е неосъждан.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 85, ал. 1 от НК, реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното. В специалния ЗОБВВПИ липсва изключваща от общото правило уредба, поради което реабилитацията на В. Й. го приравнява на неосъждано лице. Още повече, че реабилитацията на жалбоподателя е настъпила на основание чл. 88а от НК, която разпоредба визира заличаване последиците на осъждането, независимо от предвиденото в закон или указ. Към датата на подаване на процесното заявление – 24.04.2019 г., както и към датата на издаване на решението – 07.06.2019г., последиците от осъждането са заличени и лицето се счита неосъждано.

Що се касае до втората отрицателна предпоставка за отказ в чл. 58 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ, а именно да има обвинение срещу жалбоподателя за умишлено престъпление от общ характер, такова не се твърди от административния орган, а и от представеното удостоверение от НСС, изрично се установява, че данни за обвинение срещу Й. към момента на издаването му, липсват.

В оспорения административен акт, Началникът на ОЗ РУ на СДВР се е позовал на заявителски материал от Единния информационен регистър на МВР, което обаче не е въведено като основание за отказ за издаване на разрешение за оръжие в ЗОБВВПИ. Завеждането на заявителски материал в съответното РУ не означава, че е образувано досъдебно производство, а още по- малко, че срещу лицето има повдигнато обвинение. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС/ напр. решение № 11893 от 14.08.2019 г. на ВАС по адм. дело 3610/2018 г./

Ето защо, съдът намира, че отказът на компетентния административен орган е незаконосъобразен. Неправилно същия е приел, че е налице пречката по чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ, поради което този отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а жалбата срещу него уважена.

Доколкото в отказа за издаване на искания административен акт не са изложени други съображения относно липсата или наличието на основания, явяващи се пречка за издаването на искания акт с положително съдържание, преписката следва да бъде

върната на административния орган за произнасяне по искането на лицето, при което административният орган да се съобрази със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, както и да прецени дали са налице всички останали законови предпоставки за издаването му.

Разноски не се претендират от жалбоподателя и такива не следва да се присъждат.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Г. Й. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], Отказ рег. № 226з-371/10.06.2019г. на Началника на 02 РУ – СДВР за издаване на разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели.

ВРЪЩА административната преписка на Началника на 02 РУ – СДВР за ново произнасяне по заявлението на В. Г. Й., съобразно мотивите на съда по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от получаването на съобщение за това с препис за страните.

СЪДИЯ: